

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.40/2023/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. június 16. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. december 2. napján kihirdetett 19.B.124/2022/21. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés egyidejű mellőzésével a pénzbüntetés napi tételeinek számát 200 (kettőszáz) napi tételre felemeli, ugyanakkor az egy napi tétel összegét 1000 (ezer) forintra mérsékli.

Megállapítja, hogy az ily módon a kiszabott pénzbüntetés összege változatlanul 200.000 (kettőszázezer) forint.

Terhelt2 II.r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetést mellőzi, a pénzbüntetés napi tételszámának érintetlenül hagyása mellett az egy napi tételének összegét 1000 (ezer) forintra, s így a kiszabott pénzbüntetést 100.000 (százezer) forintra mérsékli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlottat érintően helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék 2022. december 2. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 19.B.124/2022/21. számú ítéletével

- Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés 1. fordulat] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]; s ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, továbbá 100 napi tétel – napi tételenként 2000 forint, összesen 200.000 forint – pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményt.

- Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés 3. fordulat] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §] állapította meg; s ezért őt halmazati büntetésül 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 100 napi tétel – napi tételenként 2000 forint, összesen 200.000 forint – pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményt.

Rendelkezett még a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen – a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben – az ügyészség a vádlottak terhére súlyosítás, lényegesen hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés, magasabb napi tételszámú pénzbüntetés, továbbá foglalkozástól eltiltás és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a védő mindkét terheltet érintően elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.53/2023/4. számú átiratában az ügyészségi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Elsőként is utalt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében arra, hogy a felülbírálat teljeskörű. Álláspontja szerint a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat megtartotta, és megalapozott tényállást állapított meg, mellyel kapcsolatban indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette. E körben helytálló indokát adta a vádlottak védekezése elvetésének, a vádlottak cselekvőségét érintő megállapításai, csakúgy, mint tanú2 sértett tanú szavahihetőségére vont következtetései meggyőző érveken alapultak. A cselekmények minősítését törvényesnek tartotta.

[4] A bűnösségi körülményeket álláspontja szerint az elsőfokú bíróság feltárta, csupán egy további súlyosító tényezőt észlelt, mégpedig a hamis magánokirat felhasználása vétségének folytatólagos elkövetését.

[5] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú ítélet indokolását kiegészítendőnek tartotta azzal, hogy a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti irányadó középérték 2 év 1 hónap 15 nap szabadságvesztés. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság egyebekben kellő indokát adta a középértéktől lefele történő eltérésnek, így a kiszabott szabadságvesztés álláspontja szerint tetтарыos, ahogy a végrehajtás felfüggesztésére is alappal került sor. Ugyanakkor a speciális és generális prevenciós büntetési célok elérése érdekében a próbaidő hosszabb tartamban történő megállapítása indokolt mindkét vádlott esetében. A pénzbüntetés kiszabását is törvényesnek tartotta.

[6] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottakkal szemben a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét hosszabb tartamban határozza meg, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[7] A védő fellebbezését a tanácsülés napjáig írásban nem indokolta.

[8] A fellebbezések közül a védő enyhítést célzó másodlagos indítványa vezetett mindkét vádlott vonatkozásában eredményre.

[9] Miután a vádlottak terhére bejelentett fellebbezés kizárólag az 583. § (3) bekezdés a) pontján alapul, és nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, de a terhelték és védőjük sem indítványozta, így a Be. 598. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételei fennálltak.

[10] A bejelentett védelmi perorvoslat felmentést is célzó tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta.

[11] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást, s még ha ez utóbbiról alakszerű határozatot nem is hozott, a Be. 508. § ca) pontjában írtakkal összhangban határozta meg azon tényeket, melyek tekintetében a bizonyítást mellőzte, s erre is figyelemmel a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező, a Be. 608. § (1) és (2) bekezdésében foglalt abszolút, továbbá a Be. 609. § (1) és (2) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértést az ítéltábla nem észlelt.

[12] A bizonyítási eljárásban Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. vádlott, továbbá tanú2 és tanú1 tanúk figyelmeztetése és kihallgatása törvényes volt, a törvényszék az eljárási rendelkezésekkel összhangban ismertette tanú3 tanúvallomását, emellett az okiratokat, iratokat is a tárgyalás anyagává tette.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a) és b) pontjában írtaknak megfelelően hiánytalanul és tényszerűen tartalmazza a vádra utalást, továbbá a vádlottak személyi körülményeire, előéletükre vonatkozó adatokat.

[14] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan és pontos, nem tartalmaz téves ténybeli következtetéseket, egyszersmind a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű értékelésén alapul, ezért a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[15] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak szerint teljesítette, megjelölte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és részletes indokát adta, hogy a tényállás megállapításakor egyes bizonyítékokat milyen módon és okból vett figyelembe. E körben a terheltek és tanú2 tanú szavahihetőségének megítélése szempontjából releváns minden körülményt értékelése alá vont, s helytálló, logikus érveléssel mutatott rá Terhelt1 I.r., valamint Terhelt2 II.r. vádlott vallomásaiban mutakozó lényeges ellentmondásokra, s azokkal szemben tanú2 tanúvallomásának következetességére, okirati adatokkal alátámasztott voltára. Márpedig e tanú vallomásának elfogadásából a terheltek tényállásban rögzített cselekvősége egyértelműen következik.

[16] Az ítéltábla a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenységével egyetértett, abban olyan logikai hiba, mely tanú2 tanú vallomásának eltérő értékeléséhez és ezáltal a vádlottak védekezésének elfogadásához vezetett volna, nem volt tetten érhető. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú ítélet [30] bekezdésében meggyőző érveléssel vetette el a védő tanú2 tanú későbbi időpontban tett feljelentése okán érintettségére, egyéni érdekektől nem mentes vallomásra hivatkozását is.

[17] Az elsőfokú bíróság törvényes és a logika szabályainak is megfelelő mérlegelésének eredményeképpen tett megállapításait a másodfokú bíróság tehát maradéktalanul osztotta, s minthogy a vádlottak védekezésének elfogadásán keresztül a felmentését célzó védelmi perorvoslatok éppen ezt a mérlegelő tevékenységet, s azon keresztül a megalapozott tényállást támadják, az a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[18] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is maradéktalanul törvényes, a jogi indokolás kiegészítésre nem szorul.

[19] Az ítéltábla a teljesség igénye érdekében annyit jegyez meg, hogy bár az előírt munkafeladatuk, a gázkészülék ismételt üzembehelyezése körében a felhasználó részéről nem kérhető számon a terheltek által elvégzett illetőleg felajánlott gázkészülék szivárgás elhárítása, mérőórából kivezetett nem dugózott csővezetékekre kupak felhelyezése, a kettő

mégis szorosan összefügg, így a gazdálkodó szervezet részére végzett tevékenységgel összefüggés megléte nem kérdőjelezhető meg, ahogy az sem, miszerint a feladatvégzésük kapcsán juttatás kérésére a terheltek részéről nem kerülhetett volna sor.

[20] Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket csaknem hiánytalanul feltárta. Miután a hamis magánokirat felhasználása vétségének elkövetését a munkáltató gazdasági társaság által követett gyakorlat alapozta meg, a folytatólagos elkövetésnek, annak, hogy a hamis tartalmú jegyzőkönyv tanú² felhasználó mellett a gazdasági társaságnál is felhasználásra került, nincs tárgyi súlyt fokozó hatása. Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor ezt a vádlottak terhén figyelembe nem vette.

[21] Ugyanakkor a korrupciós cselekmény társadalomra veszélyességét csökkentő körülményként a vádlottak javára kellett értékelni a jogtalan előny bagatell összegét. Emellett az időmúlás nyomatékát növeli az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt idő is.

[22] A fentiek szerint pontosított büntetéskiszabási körülmények alapján, a cselekmény tárgyi súlyát is szem előtt tartva, az ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést mindkét terheltet érintően némiképp eltúlozottnak találta.

[23] Ennek kapcsán nem hagyható figyelmen kívül, hogy a büntetést befolyásoló tárgyi tényezők közül az időmúlás (a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/10. pont) nagyobb mértéke esetén a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok közül a generális prevenció szükségszerűen háttérbe szorul a speciális, az elkövető visszatartását előmozdító büntetési célhoz képest.

[24] Jelen ügyben, amellett, hogy csaknem négyéves időmúlás következett be, az I., II.r. vádlott személyében is kizárólag javukra szóló körülmények voltak megállapíthatók, melyek száma és nyomatéka is jelentősnek mondható. Ehhez képest önmagában a vesztegetés elfogadása büntettének korrupciós jellege, a korrupciós bűncselekmények elszaporodottsága nem zárhatja ki a Btk. 33. § (4) bekezdésének és a Btk. 50. § (1) bekezdésének alkalmazásával szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabását. Nem lehet figyelmen kívül hagyni továbbá a bűncselekményi kategórián belüli konkrét súlyát jellemző motivációt és a cselekmény jellegét sem. Az elsőfokú bíróság ítéletéből is egyértelműen kitűnik a vádlottak terhére rótt cselekmény atipikus jellege, s az is, hogy cselekvőségük a hasonló jellegű bűncselekményekhez képest nem a legsúlyosabb elkövetést takarja, mely egyben az elszaporodottságban megjelenő büntetés-kiszabási tényező nyomatékát is kisebb mértékben ellensúlyozza. A korrupciós bűncselekményekkel szembeni szigorú igazságszolgáltatási fellépést igénylő társadalmi elvárás mindenekelőtt és kiemelten olyan cselekményekre irányul, amelyeknek hatása van a jó kormányzásra, a közpénzek gondos kezelésére és a versenypiacokra, s amelyek alkalmasak a polgárok demokratikus intézményekbe és eljárásokba, a társadalmi együttélés egyéb kiemelten jelentős területeinek tisztességes, törvényes, átlátható működésébe vetett bizalmának aláásására, megingatására. A jelen ügyben elbírált cselekmény e jellemzőkkel nem rendelkezik, tárgyi súlyának (társadalomra veszélyességének) mértékére tehát ez is hatással van. És végül, a bíróság feladata a megfelelő

szankció alkalmazása, melynél a kialakult büntetéskiszabási gyakorlat is befolyásolja az adott ügy jellegzetességei mellett kiszabandó joghátrány nemét és mértékét.

[25] Az ítéltábla megítélése szerint tehát a cselekmények adott bűncselekményi kategórián belüli csekélyebb társadalomra veszélyességének, emellett a vádlottak azóta is büntetlen előéletének, kifogástalan életvezetésének, és az immár a büntetési tétel felső határát meghaladó időmúlásnak volt olyan jelentősége, mely miatt szabadságvesztés büntetés alkalmazására nem volt indok, ezért azt a másodfokú bíróság I. és II.r. vádlott esetében is mellőzte.

[26] A Btk. 50. § (1) bekezdésén alapuló pénzbüntetés önmagában is kellően arányos, egyúttal megfelelően szolgálja a büntetéskiszabási célokat azzal, hogy a belső arányosság követelménye okán a kétségtelenül nagyobb tevőlegességgel érintett Terhelt1 I.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámát szükséges volt felemelni. Ennek megfelelően az Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott 200 napi, míg Terhelt2 II.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott 100 napi tételben kellően kifejezésre jutnak az általános megelőzési szempontok is.

[27] A napi tétel összege azért szorult módosításra, mert azok a vádlottak ítéletben rögzített jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz nem igazodtak. E körülmények, a létminimumot közelítő rendszeres jövedelem, a mindennapi élethez szükséges mértéket meghaladó vagyon hiánya egyik vádlott esetében sem indokoltak a Btk. 50. § (3) bekezdés második mondatában meghatározott törvényi minimumot, azaz ezer forintot meghaladó összeg előírását, ezért az ítéltábla a pénzbüntetés egynapi tételének összegét mindkét terhelt tekintetében ennek megfelelően mérsékelte. Ekként Terhelt1 I.r. vádlott esetében a pénzbüntetés összege a napi tételszám emelésére, egyúttal az egynapi tétel összegének csökkenésére figyelemmel változatlanul 200.000 forint, míg Terhelt2 II.r. vádlott esetében a napi tételszám érintetlenül hagyása mellett az egynapi tétel összegének leszállítása a pénzbüntetés 100.000 forintra történt mérséklését eredményezte.

[28] A bűnjelekre, bűnügyi költségekre vonatkozó rendelkezések törvényesek voltak, s az elsőfokú bíróság azok jogszabályi alapjára is pontosan hivatkozott.

[29] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti tanácsülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést érintően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2023. június 16.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.
János s.k.

dr. Raczky Katalin s.k.

dr. Cserni

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 19.B.124/2022/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.40/2023/5. számú ítéletében írt változtatással 2023. június 16. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. június 16.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea tisztviselő